

Nr 57.

Kungl. Maj:ts proposition med anhållan om riksdagens yttrande angående vissa beslut, som fattats av den internationella arbetsorganisationens konferens vid dess åttonde sammanträde i Genève år 1926; given Stockholms slott den 21 januari 1927.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed anhålla om riksdagens yttrande rörande de i nämnda protokoll omförmälda, av den internationella arbetsorganisationens konferens vid dess åttonde sammanträde i Genève år 1926 fattade beslutene.

GUSTAF.

Jakob Pettersson.

*Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms
slott den 21 januari 1927.*

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena LÖFGREN, statsråden RIBBING, MEURLING, GÄRDE, PETTERSSON, HELLSTRÖM, ROSÉN, HAMRIN, ALMKVIST, LYBERG.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena anför chefen för socialdepartementet, statsrådet Pettersson:

Fredsfördraget i Versailles av den 28 juni 1919 mellan de allierade och associerade makterna, å ena, samt tyska riket, å andra sidan, vars del I omfattar förbundsakten för nationernas förbund, innehåller i del XIII ett socialpolitiskt reformprogram samt tillika bestämmelser om den institution, internationella arbetsorganisationen, som har till uppgift att förverkliga detta program.

Av berörda bestämmelser framgår bland annat, att organisationens besluttande församling, den internationella arbetskonferensen, har att beträffande förslag, som äro uppförda på dess dagordning, välja mellan två former för godtagande. Antingen skall beslutet utmynna i en rekommendation, avsedd att underställas vederbörande stater för vidtagande av lagstiftnings- eller andra åtgärder, eller ock skall det resultera i ett förslag till internationell konvention, avsedd att ratificeras av organisationens medlemmar.

I fråga om verkställighet av konferensens beslut stadgas, att varje medlem av organisationen skall vara forbunden att inom ett år från avslutande av ett konferenssamtal underställa därå antagna rekommendationer och konventionsförslag den eller de myndigheter, till vilkas kompetensområden respektive frågor höra, för deras omgestaltande till lag eller vidtagande av andra åtgärder. Om det till följd av exceptionella omständigheter är omöjligt att fullgöra nyss berörda förpliktelse inom ett år, skall den fullgöras snarast möjligt och under intet förhållande senare än 18 månader från sammanträdets avslutande. Därest en rekommendation ej leder till någon lagstiftningsåtgärd eller annat åtgörande för dess genomförande eller om ett konventionsförslag icke vinner vederbörande myndighets eller myndigheters bifall, så skall respektive medlem av organisationen icke vara underkastad någon vidare förpliktelse med hänsyn därtill.

Närmare upplysningar om internationella arbetsorganisationen och dess verksamhet hava lämnats i proposition nr 361 till 1921 års riksdag.

Den internationella arbetskonferensens åttonde sammanträde hölls i Genève under tiden 26 maj—5 juni 1926. Vid sammanträdet, därvid Sverige var representerat, antogos ett förslag till konvention angående förenkling av inspektionen av emigranter ombord å fartyg samt en rekommendation angående skydd för emigrerande kvinnor och unga flickor ombord å fartyg.¹⁾

Med skrivelse den 25 augusti 1926 har från utrikesdepartementet till mig överlämnats en av generalsekreteraren hos nationernas förbund i enlighet med Versaillestraktaten översänd bestyrkt kopia av berörda konventionsförslag och rekommendation.

Originaltexterna till dessa konferensens beslut även som översättningar av desamma torde såsom bilaga fogas till statsrådsprotokollet i detta ärende, och tillåter jag mig att i fråga om förslagens innehåll hänvisa till denna bilaga.²⁾

Över besluten har utlåtande den 10 november 1926 avgivits av socialstyrelsen, som över ett inom styrelsen utarbetat förslag till utlåtande i ärendet begärt och erhållit kommerskollegii yttrande.

¹⁾ Enligt Kungl. Maj:ts beslut den 16 april 1926 deltog i konferensen från svensk sida: såsom *regeringsombud* svenska ministern i Bern Einar Hennings och byråchefen J. A. E. Molin med socialrådet E. R. Sjöstrand såsom expert; såsom *arbetsgivarombud* direktören I. O. Larson med direktören A. Hj. Lagergren såsom expert och såsom *arbetarombud* landsorganisationens sekreterare E. Johansson med redaktören S. Backlund såsom expert.

²⁾ En redogörelse för de olika frågornas behandling av arbetskonferensen återfinnes i nr 9 av Sociala meddelanden för år 1926.

Innan jag ingår på behandling av de särskilda förslagen, vill jag erinra, att internationella arbetsbyrån före konferensen utsände ett frägencirkulär till de olika regeringarna rörande det ämne, som upptagits på konferensens dagordning, nämligen frågan om förenkling av inspektionen av emigranter ombord å fartyg.

Nämnda cirkulär besvarades av svenska regeringen den 22 januari 1926. I svaret erinrades inledningsvis, att förordningen den 4 juni 1884 om vad med avseende å utvandrares fortskaffande till främmande världsdel iakttagas bör, vilken författning innehölle den svenska lagstiftningens särskilda bestämmelser rörande emigrantbefordran, meddelade åtskilliga föreskrifter angående högsta tillåtna antalet emigranter i förhållande till fartygets dräktighet, de för emigranterna avsedda kojernas utrymme och beskaffenhet, anordnande av särskilda avdelningar för sjukas vårdande, medförande av sjukvårdspersedlar och läkemedel m. m. även som en del bestämmelser rörande besiktning av emigrantfartyg. Däremot innehölle förordningen inga föreskrifter om särskilda inspektörer, som skulle medfölja fartygen och hava till uppgift att bistå emigranterna och tillvarataga deras intressen. Veterligen hade ej heller några anmärkningar på senare tider framkommit mot sättet för befordran av emigranter å svenska fartyg. Uppenbart vore för övrigt, att sedan konkurrensen mellan rederibolagen skärpts genom de nya restriktiva immigrationsbestämmelserna i Förenta staterna, bolagen sökte erbjuda utvandrarna bästa möjliga befordringsförhållanden. Vad beträffade svenska fartyg och svenska emigranter syntes därför de i frågeformuläret åsyftade spörsmålen åtminstone för närvarande sakna intresse. Då förhållandena i andra länder möjligen ställdde sig annorlunda och måhända motiverade en konvention i förevarande avseende, ville emellertid den svenska regeringen icke ställa sig avvisande till tanken på en eventuell konvention.

I sitt berörda utlåtande har *socialstyrelsen* beträffande förslaget till *konvention angående förenkling av inspektionen av emigranter ombord å fartyg* erinrat om svenska regeringens svar på nämnda frägencirkulär samt framhållit, att någon anledning att ändra standpunkt i förevarande avseende, såvitt styrelsen kunde döma, icke syntes förefinnas. Lika litet som under tiden före svarets avgivande hade därefter några klagomål eller andra omständigheter förekommit, som kunde motivera anställandet av en officiell emigrantinspektör å de svenska emigrantfartygen. Ej heller hade behov av dylik inspektion gjort sig kännbart i avseende å de utländska linjers fartyg, med vilka svenska emigranter i någon avsevärdare mån befordrades. Med hänsyn till att emigrantinspektion ej vore anordnad ombord å de svenska emigrantfartygen och konventionen således, vad vårt land anginge, väl ej kunde komma till avsevärd tillämpning, skulle det måhända synas likgiltigt, om Sverige biträddé konventionen eller ej. Konventionen förutsatte emellertid tillvaro av officiell inspektion ombord å emigrantfartyg, och anslutning till konventionen skulle möjligen på sina håll anses grunda en moralisk förpliktelse för de svenska statsmakterna att införa dylik inspektion —

en åtgärd som enligt vad redan anförts åtminstone för närvarande syntes sakna skäl.

På grund av vad sålunda anförts ansåg socialstyrelsen, att Sverige för närvarande icke borde biträda ifrågavarande konvention.

Kommerskollegium har i sitt yttrande förklarat sig i huvudsak biträda vad av socialstyrelsen i dess förslag till utlåtande på denna punkt anförts.

Departementschefen. Av det anförda framgår, att svenska regeringen i sitt svar på omförmällda fragecirkulär förklarat sig icke vilja ställa sig avvisande till tanken på en eventuell konvention i förevarande ämne. En anslutning till det nu föreliggande konventionsförslaget skulle emellertid möjligen kunna anses medföra en förpliktelse att införa en statlig emigrantinspektion — något som för Sveriges del åtminstone för närvarande synes opåkallat. På grund härav och då Sveriges anslutning till förslaget icke torde kunna vara av någon avsevärd betydelse för andra länder, kan ett biträdande av förslaget icke tillstyrkas.

Med hänsyn härtill anser jag, att ratifikation av ifrågavarande konvention icke för närvarande bör äga rum.

Vad därefter angår *rekommendationen angående skydd för emigrerande kvinnor och unga flickor ombord å fartyg* må framhållas, att den svenska regeringen under ärendets förberedande behandling ifrågasatt, att de för en kvinnlig inspektör tillämnade funktionerna skulle kunna anförtros åt någon ombord anställd kvinna med nödiga kvalifikationer, exempelvis en sjukskötarska. Rekommendationen går i sina anspråk längre, i det den förutsätter, att berörda funktioner skola utövas av en person, som ej har annan uppgift ombord.

Socialstyrelsens utlåtande innehåller i förevarande avseende följande:
Något behov av en funktionär med ifrågavarande uppgifter hade, såvitt styrelsen hade sig bekant, icke gjort sig gällande på de svenska emigrantfartygen. Uteslutet vore emellertid icke, att en sådan funktionär under ändrade förhållanden skulle kunna befina önskvärd. Den nu gällande författningen rörande emigranters befordran beredde icke vederbörande myndigheter direkt tillfälle att tillgodose ett dylikt önskemål. Nämnda författning vore emellertid med anledning av tvenne riksdagens beslut efter Kungl. Maj:ts uppdrag föremål för omarbetning, och syntes vid revisionen av densamma böra beaktas, att möjlighet hölles öppen att, där så kunde finnas påkallat, i större eller mindre utsträckning förverkliga rekommendationens syfte.

Enligt socialstyrelsens mening syntes sålunda rekommendationen icke böra ge anledning till annan åtgärd från de svenska statsmakternas sida, än att vid revisionen av lagstiftningen rörande utvandrares befordran borde beaktas, att åt vederbörande myndighet bereddes tillfälle att, där så funnes påkallat, få tillsatt lämplig, kompetent kvinnlig funktionär med de uppgifter, som angåves i rekommendationen.

Kommerskollegium har i sitt yttrande anfört, att då förevarande rekommendation icke syntes hava avseende å kollegiets förvaltningsområde, socialstyrelsens förslag till utlåtande härutinnan ej föranledde särskilt uttalande från kollegiets sida.

Såsom socialstyrelsen erinrat, är den gällande förfatningen om befordran *Departementschefen*. av emigranter för närvarande föremål för omarbetning. I skrivelse den 28 maj 1912 (nr 229) anhöll nämligen riksdagen om utarbetande och framläggande av förslag till en svensk utvandringslag. Med anledning härav anbefallde Kungl. Maj:t den 5 december 1914 socialstyrelsen att avgiva förslag till förändrad lagstiftning rörande emigrationen ävensom till de därmed sammanhangande åtgärder i övrigt, vilka kunde finnas påkallade. Sedermera hemställd riksdagen i skrivelse den 30 maj 1923 (nr 203) om åtgärder för stödjande av emigrerande medborgare. Genom beslut den 15 juni 1923 anbefalldes socialstyrelsen att verkställa utredning och avgiva förslag i det av riksdagen angivna avseendet. Berörda uppdrag hava ännu icke av socialstyrelsen fulljorts.

Med hänsyn till vad sålunda förekommit och då, såsom socialstyrelsen framhållit, något behov för närvarande icke föreligger av en sådan funktionär, som i rekommendationen avses, finner jag i likhet med styrelsen, att rekommendationen icke bör föranleda annan åtgärd från de svenska statsmakternas sida, än att vid den pågående revisionen av emigrationslagstiftningen de till grund för rekommendationen liggande synpunkterna behörigen beaktas.

Under åberopande av vad jag i det föregående anfört får jag hemställa,

att Kungl. Maj:t måtte till riksdagen avläta proposition med anhållan om riksdagens yttrande angående omförmälda, av den internationella arbetsorganisationens konferens vid dess åttonde sammanträde i Genève år 1926 antagna konventionsförslag och rekommendation.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan lämnar Hans Maj:t Konungen bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Ake Karlholm.

*Bilaga.***Konferensens beslut.****A. Översättning.**

1.

Förslag till konvention angående förenkling av inspektionen av emigranter ombord å fartyg.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 26 maj 1926 till sitt åtonde sammanträde samt beslutit antaga vissa förslag angående förenkling av inspektionen av emigranter ombord å fartyg, vilken fråga upptagits på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av ett förslag till internationell konvention, antager denna, den femte dagen i juni år ettusen niohundra och tjugosex efterföljande förslag till konvention att ratificeras av internationella arbetsorganisationens medlemmar jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

§ 1.

För tillämpningen av denna konvention skola i varje land av behörig myndighet meddelas definitioner av begreppen »emigrantfartyg» och »emigrant».

§ 2.

Varje medlem, som ratificerar denna konvention, förbinder sig att godtaga den principen, att med nedan angivna undantag den ombord på emigrantfartyg utövade officiella inspektionen till skyddande av emigranter skall tillkomma allenast *en* regering.

Denna bestämmelse utgör dock icke hinder för ett annat lands regering att tillfälligtvis och på egen bekostnad låta en representant såsom observatör ombord åtfölja landets såsom emigranter resande undersåtar, under förutsättning att han icke gör intrång på den officielle inspektörens uppgifter.

§ 3.

Om officiell emigrantinspektör anställs ombord på emigrantfartyg, skall han i regel tillsättas av regeringen i det land, vars flagga fartyget för. Sådan inspektör kan likväld utses av annan regering, om överenskommelse däröm träffats mellan regeringen i det land, vars flagga fartyget för, och en eller flera av de regeringar, vilkas undersåtar såsom emigranter befordras å fartyget.

§ 4.

Bestämmendet av de krav på praktiska kunskaper samt fackliga och moraliska kvalifikationer, som skola ställas på inspektör, tillkommer den regering, som är ansvarig för inspektörens tillsättande.

Officiell inspektör må icke på något sätt vare sig direkt eller indirekt vara förbunden med eller beroende av fartygsägaren eller rederibolaget.

Nu angivna bestämmelse skall dock icke utgöra hinder för regering att undantagsvis och i händelse av verkligt nödtvång utse skeppsläkaren till officiell inspektör.

§ 5.

Den officielle inspektören skall vaka över iakttagandet av de rättigheter, som tillkomma emigranterna enligt det lands lagar, vars flagga fartyget för, annan tillämplig lag, internationella överenskommelser eller kontrakten om emigranternas befordran.

Regeringen i det land, vars flagga fartyget för, skall, oavsett inspektörens nationalitet, delgiva denne texten till gällande lagar och förordningar rörande emigranters förhållanden samt till de internationella överenskommelser och kontrakt angående samma ämne, vilka meddelats regeringen.

§ 6.

Fartygsbefälhavarens befogenheter inskränkas icke genom denna konvention. Den officielle inspektören må på intet sätt göra intrång på befälhavarens befogenheter ombord och skall uteslutande befatta sig med att övervaka tillämpningen av lagar, förordningar, överenskommelser och kontrakt, vilka direkt angå emigranternas skydd och välfärd ombord.

§ 7.

Inom åtta dagar efter fartygets ankomst till destinationshamnen skall den officielle inspektören avgiva rapport till regeringen i det land, vars flagga fartyget för, och skall denna regering översända ett exemplar av rapporten till de övriga intresserade regeringar, som förut anhållit däröm.

Avskrift av rapporten skall av den officielle inspektören överlämnas till fartygets befälhavare.

§ 8.

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola, i enlighet med bestämmelserna i del XIII av födraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördraget, delgas nationernas förbunds generalsekreterare och av honom inregistreras.

§ 9.

Denna konvention träder i kraft, så snart ratifikationerna för två medlemmar av internationella arbetsorganisationen inregistrerats av generalsekreteraren.

Den är bindande allenast för de medlemmar, vilkas ratifikationer inregistrerats hos sekretariatet.

Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlem den dag, då dess ratifikation inregistrerats hos sekretariatet.

§ 10.

Så snart ratifikationerna för två medlemmar av internationella arbetsorganisationen inregistrerats hos sekretariatet, skall nationernas förbunds generalsekreterare däröm notificera alla medlemmarna av internationella arbetsorganisationen. Han skall likaledes notificera dem inregistreringen av ratifikationer, som senare delgivits honom av andra medlemmar av organisationen.

§ 11.

Under förbehåll med hänsyn till bestämmelserna i § 9 förbinder sig varje medlem, som ratificerar denna konvention, att tillämpa bestämmelserna i §§ 1, 2, 3, 4, 5, 6 och 7 senast den 1 januari 1928 samt att vidtaga erforderliga åtgärder för att göra dem effektiva.

§ 12.

Varje medlem av internationella arbetsorganisationen, som ratificerar denna konvention, förbinder sig att, i enlighet med bestämmelserna i § 421 av fördraget i Versailles och motsvarande paragrafer av de övriga fredsfördragen, tillämpa denna konvention på sina kolonier, besittningar och protektorat.

§ 13.

Varje medlem, som ratificerat denna konvention, kan, sedan tio år förflyttit från den tidpunkt, då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom skrivelse, som delgives nationernas förbunds generalsekreterare för inregistrering. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år, efter det den inregistrerats hos sekretariatet.

§ 14.

Internationella arbetsbyråns styrelse åligger att minst en gång var tio år förelägga generalkonferensen en redogörelse för denna konventions tillämpning och taga i övervägande, huruvida det finnes anledning att på konferensens dagordning upptaga frågan om konventionens revision eller modifierande.

§ 15.

De franska och engelska texterna till denna konvention skola båda äga vitsord.

2.

Rekommendation angående skydd för emigrerande kvinnor och unga flickor ombord å fartyg.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyråen sammankallats till Genève och där samlats den 26 maj 1926 till sitt åtonde sammanträde samt beslutit antaga vissa förslag angående åtgärder till skydd för emigrerande kvinnor och unga flickor ombord å fartyg, vilken fråga upptagits på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antager denna den femte dagen i juni är ettusen niohundra och tjugusex efterföljande rekommendation att underställas internationella arbetsorganisationens medlemmar för att av dem tagas i övervägande med hänsyn till dess förverkligande genom nationell lagstiftning eller på annat sätt jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

Då minst femton kvinnor eller unga flickor, vilka icke åtföljas av för dem ansvarig person, befördras såsom emigranter ombord å ett emigrantfartyg, skall en kvinna med lämpliga kvalifikationer och utan annan uppgift ombord tillsättas å fartyget för att, utan intrång på befälhavarens befogenheter, lämna dessa emigranter den moraliska eller materiella hjälp, av vilken de kunna vara i behov. Hon skall avgöra rapport till den myndighet, som utsett henne, och rapporten skall tillhandahållas intresserade regeringar.

B. Originaltexterna.

Projet de convention concernant la simplification de l'inspection des émigrants à bord des navires.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 26 mai 1926, en sa huitième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives aux simplifications à apporter à l'inspection des émigrants à bord des navires, question inscrite à l'ordre du jour de la session, et

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'un projet de convention internationale,

adopte, ce cinquième jour de juin mil neuf cent vingt-six, le Projet de Convention ci-après à ratifier par les Membres de l'Organisation internationale du Travail conformément aux dispositions de la Partie XIII du Traité de Versailles et des Parties correspondantes des autres Traité de Paix:

Article 1.

Pour l'application de la présente Convention, les termes «navire d'émigrants» et «émigrant» seront définis, pour chaque pays, par l'autorité compétente de ce pays.

Article 2.

Tout Membre ratifiant la présente Convention s'engage à accepter le principe que, sous réserve des dispositions ci-dessous, le service officiel d'inspection chargé de veiller à la protection des émigrants à bord d'un navire d'émigrants ne soit pas assumé par plus d'un Gouvernement.

Draft convention concerning the simplification of the inspection of emigrants on board ship.

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Eighth Session on 26 May 1926, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the simplification of the inspection of emigrants on board ship, the question on the agenda of the Session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a draft international convention,

adopts, this fifth day of June of the year one thousand nine hundred and twenty-six, the following Draft Convention for ratification by the Members of the International Labour Organisation, in accordance with the provisions of Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace:

Article 1.

For the purposes of application of this Convention the terms «emigrant vessel» and «emigrant» shall be defined for each country by the competent authority in that country.

Article 2.

Each Member which ratifies this Convention undertakes to accept the principle that, save as hereinafter provided, the official inspection carried out on board an emigrant vessel for the protection of emigrants shall be undertaken by not more than one Government.

Cette disposition ne fait pas obstacle à ce que le Gouvernement d'un autre pays puisse occasionnellement faire accompagner ses émigrants nationaux par un de ses représentants embarqué à ses frais, à titre d'observateur et à la condition qu'il n'empiète pas sur les fonctions de l'inspecteur officiel.

Article 3.

Si un inspecteur officiel des émigrants est placé à bord d'un navire d'émigrants, il sera désigné, en règle générale, par le Gouvernement du pays dont le navire bat pavillon. Toutefois, cet inspecteur peut être désigné par un autre Gouvernement en vertu d'un accord conclu entre le Gouvernement du pays dont le navire bat pavillon et un ou plusieurs Gouvernements dont des ressortissants sont compris parmi les émigrants se trouvant à bord.

Article 4.

La détermination des connaissances pratiques et des qualifications professionnelles et morales indispensables à exiger d'un inspecteur officiel sera laissée au soin du Gouvernement qui le désignera.

Un inspecteur officiel ne peut en aucune manière être directement ou indirectement en relations avec l'armateur ou la compagnie de navigation ou dépendre d'eux.

Cette disposition ne fait pas obstacle à ce qu'un Gouvernement puisse exceptionnellement, et par suite de nécessité absolue, désigner le médecin du navire comme inspecteur officiel.

Article 5.

L'inspecteur officiel veillera au respect des droits que les émigrants tiennent de la loi du pays dont le navire bat pavillon ou de toute autre loi qui serait applicable, des accords internationaux et des contrats de transport.

Nothing in this Article shall prevent another Government from occasionally and at their own expense placing a representative on board to accompany their nationals carried as emigrants in the capacity of observer, and on condition that he shall not encroach upon the duties of the official inspector.

Article 3.

If an official inspector of emigrants is placed on board an emigrant vessel he shall be appointed as a general rule by the Government of the country whose flag the vessel flies. Such inspector may, however, be appointed by another Government in virtue of an agreement between the Government of the country whose flag the vessel flies and one or more other Governments whose nationals are carried as emigrants on board the vessel.

Article 4.

The practical experience and the necessary professional and moral qualifications required of an official inspector shall be determined by the Government responsible for his appointment.

An official inspector may not be in any way either directly or indirectly connected with or dependent upon the shipowner or shipping company.

Nothing in this Article shall prevent a Government from appointing the ship's doctor as official inspector by way of exception and in case of absolute necessity.

Article 5.

The official inspector shall ensure the observance of the rights which emigrants possess under the laws of the country whose flag the vessel flies, or such other law as is applicable, or under international agreements, or the terms of their contracts of transportation.

Le Gouvernement du pays dont le navire bat pavillon communiquera à l'inspecteur officiel, quelle que soit la nationalité de celui-ci, le texte des lois et règlements en vigueur intéressant la condition des émigrants, ainsi que les accords internationaux et contrats en vigueur relatifs au même objet qui auront été communiqués au dit Gouvernement.

Article 6.

L'autorité du capitaine à bord n'est pas restreinte par la présente convention. L'inspecteur officiel n'empêtera en aucun cas sur l'autorité du capitaine et ne s'occupera que de veiller à l'application des lois, règlements, accords ou contrats qui concernent directement la protection et le bien-être des émigrants à bord.

Article 7.

Dans les huit jours qui suivront l'arrivée au port de destination, l'inspecteur officiel fera un rapport au Gouvernement du pays dont le navire bat pavillon et celui-ci communiquera un exemplaire de ce rapport aux autres Gouvernements intéressés qui en auront exprimé au préalable le désir.

Copie de ce rapport sera communiquée par l'inspecteur officiel au capitaine du navire.

Article 8.

Les ratifications officielles de la présente Convention dans les conditions prévues à la Partie XIII du Traité de Versailles et aux Parties correspondantes des autres Traité de Paix seront communiquées au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistrées.

Article 9.

La présente Convention entrera en vigueur dès que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées par le Secrétaire général.

The Government of the country whose flag the vessel flies shall communicate to the official inspector, irrespective of his nationality, the text of any laws or regulations affecting the condition of emigrants which may be in force, and of any international agreements or any contracts relating to the matter which have been communicated to such Government.

Article 6.

The authority of the master on board the vessel is not limited by this Convention. The official inspector shall in no way encroach upon the master's authority on board, and shall concern himself solely with ensuring the enforcement of the laws, regulations, agreements, or contracts directly concerning the protection and welfare of the emigrants on board.

Article 7.

Within eight days after the arrival of the vessel at its port of destination the official inspector shall make a report to the Government of the country whose flag the vessel flies, which Government shall transmit a copy of the report to the other Governments concerned, where such Governments have previously requested that this shall be done.

A copy of this report shall be transmitted to the master of the vessel by the official inspector.

Article 8.

The formal ratifications of this Convention under the conditions set forth in Part XIII of the Treaty of Versailles and in the corresponding Parts of the other Treaties of Peace shall be communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration.

Article 9.

This Convention shall come into force at the date on which the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered by the Secretary-General.

Elle ne liera que les Membres dont la ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Par la suite cette Convention entrera en vigueur pour chaque Membre à la date où sa ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Article 10.

Aussitôt que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées au Secrétariat, le Secrétaire général de la Société des Nations notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail. Il leur notifiera également l'enregistrement des ratifications qui lui seront ultérieurement communiquées par tous les autres Membres de l'Organisation.

Article 11.

Sous réserve des dispositions de l'article 9, tout Membre qui ratifie la présente Convention s'engage à appliquer les dispositions des articles 1, 2, 3, 4, 5, 6 et 7 au plus tard le 1er janvier 1928, et à prendre telles mesures qui seront nécessaires pour rendre effectives ces dispositions.

Article 12.

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente Convention s'engage à l'appliquer à ses colonies, possessions ou protectorats, conformément aux dispositions de l'article 421 du Traité de Versailles et des articles correspondants des autres Traités de Paix.

Article 13.

Tout Membre ayant ratifié la présente Convention peut la dénoncer, à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la Convention, par un acte communiqué au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée au Secrétariat.

It shall be binding only upon those Members whose ratifications have been registered with the Secretariat.

Thereafter, the Convention shall come into force for any Member at the date on which its ratification has been registered with the Secretariat.

Article 10.

As soon as the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered with the Secretariat, the Secretary-General of the League of Nations shall so notify all the Members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifications which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 11.

Subject to the provisions of Article 9, each Member which ratifies this Convention agrees to bring the provisions of Articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, and 7 into operation not later than 1 January 1928, and to take such action as may be necessary to make these provisions effective.

Article 12.

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention engages to apply it to its colonies, possessions and protectorates, in accordance with the provisions of Article 421 of the Treaty of Versailles and of the corresponding Articles of the other Treaties of Peace.

Article 13.

A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered with the Secretariat.

Article 14.

Le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra, au moins une fois tous les dix ans, présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente Convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de la révision ou de la modification de la dite Convention.

Article 15.

Les textes français et anglais de la présente Convention feront foi l'un et l'autre.

Recommandation concernant la protection des femmes et jeunes filles émigrantes à bord des navires.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 26 mai 1926, en sa huitième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions concernant les moyens de donner aux femmes et jeunes filles émigrantes l'assistance morale et matérielle dont elles pourraient avoir besoin, question comprise dans la question inscrite à l'ordre du jour de la session, et

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une recommandation,

adopte, ce cinquième jour de juin mil neuf cent vingt-six, la Recommandation ci-après à soumettre à l'examen des Membres de l'Organisation internationale du Travail, en vue de lui faire porter effet sous forme de loi nationale ou autrement, conformément aux dispositions de la Partie XIII du Traité de Versailles et des Parties correspondantes des autres Traité de Paix:

Article 14.

At least once in ten years, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the Agenda of the Conference the question of its revision or modification.

Article 15.

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.

Recommendation concerning the protection of emigrant women and girls on board ship.

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Eighth Session on 26 May 1926, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the means to be taken to ensure the protection of emigrant women and girls on board ship, which question is included in the agenda of the Session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation,

adopts, this fifth day of June of the year one thousand nine hundred and twenty-six, the following Recommendation, to be submitted to the Members of the International Labour Organisation for consideration with a view to effect being given to it by national legislation or otherwise in accordance with the provisions of Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace:

Lorsqu'au moins quinze femmes ou jeunes filles non accompagnées par une personne responsable sont comprises parmi les émigrants, une femme dûment qualifiée, n'ayant pas d'autre fonction à bord, sera placée à bord en vue de donner à ces émigrantes l'assistance morale et matérielle dont elles pourraient avoir besoin, sans toutefois empiéter, en aucune façon, sur l'autorité du capitaine du navire. Elle fera rapport à l'autorité par laquelle elle aura été désignée et son rapport sera mis à la disposition des Gouvernements intéressés.

Where fifteen or more women or girls unaccompanied by a responsible person are carried as emigrants on board an emigrant vessel a properly qualified woman who has no other duty to fulfil on board shall be appointed to give such emigrants any material or moral assistance of which they may stand in need without in any way encroaching upon the authority of the master of the vessel. She shall report to the authority making the appointment and her report shall be available for the use of the Governments which may be concerned.